

Проповед на Цветница

Братя и сестри,

Днешният велик Господски празник, наречен Вход Господен в Йерусалим и известен като Цветница, е радостно посрещане на Господ в свещения град за последната Му Пасха – Пасхата на страданията.

Неизброимо множество народ – мъже, жени и деца, чули за възкресяването на Лазар, най-сетне припознали във Великия Чудотворец и Учител, припознали дългоочаквания Месия – Спасителя Христос. Народът посреща с палмови клонки и радостни възгласи Идещия с мир Княз на мира, приел за пръв и последен път почит от човечи. Така се сбъдват Писанията, вдъхновени от Самия Него, че Дъщерята Сионова, т.е. Църквата, посреща Своя Цар.

Да, иде Царят, Чието Царство не е от тоя свят, Царят, по-висок от небесата, Който понизи Себе Си и стана Човек. Това е Царят, Комуто предстои да изпие до дъно горчивата чаша на болката, униженията и страданията, приети доброволно. Това е Царят, Който прие да се роди в пещера сред безсловесни, да бъде познат като сина на дърводелеца, да живее в езическа Галилея, да странства в Палестина от град на град пеша с учениците си – галилейските рибари. Това е Царят, Който често нямаше де глава да подслони – Смиреният, Съвършеният Човеколюбец, Богочовекът, станал във всичко подобен нам, освен в греха. Това е Царят, Който ще изкупи грешния човешки род от властта на дявола – наследство на първородния грях.

Иде Царят, Който днес слуша „Осанна!“, за да чуе след броени дни „Разпни Го!“, Царят, Който прие да бъде убит с най-позорна кръстна смърт сред разбойници, Царят, Синът на Бога, Който единствен има сила да влезе в двубой с извечния човешки враг – смъртта и да я победи. Това е Царят, Чиято воля бе да спаси възлюбеното творение – човека и затова прие от човечи цялата горчилка на вдъхнатата в тях демонична злоба – насмешките, поруганието, хулите, побоя и Разпятието. А след няколко дни, на Разпети Петък, ще бъдем и пред Гроба Му, за да се поклоним на Спасителя, вкусил смърт, за да победи смъртта.

Защото Той трябва да премине през смъртта, за да строши портите на ада и да възкръсне, съкрушавайки древния ни враг.

Идваме с върбови клонки и цветя, подобни на палмовите в онзи миг, за да почетем Победителя – Победителя над греха, смъртта и дявола – нашия Господ Иисус Христос.

Днес викаме „Осанна!“ подобно на тогавашните юдеи. „Осанна“ значи „помогни, спаси“. А за съжаление, без да казваме „Разпни Го“ като богоубийците, без да казваме това, ние също твърде често разпъваме Христа.

Разпъваме Го чрез нашите грехове, пороци и страсти. Разпъваме Господ чрез омраза, злоба, завист, злоречие, жестокосърдие и безверие. Разпъваме Господ чрез вкаменените си и безчувствени сърца, които ни водят в храма единствено на Цветница. А дори и онези, които цял живот прекарват в църквата, тъй често напускат светата литургия преди тя да е завършила, още при дръпването на завесата, когато свещеникът се причастява, а олтарът е пълен с ангели, невидими за телесните очи. Нека не бързаме да излезем, нека да не шумим, да не говорим, да изключваме звъна на телефоните си. Нима не знаем, че сме на небето? Ето - тук, сега, в този час небето е дошло на земята, Светият Дух е слязъл в Чашата, а ние не осъзнаваме на каква неистова, велика и страшна тайна сме свидетели.

Братя и сестри, нека извършваме със страх и трепет своето спасение. Да търсим придобиването на просветна вяра, а не просто да изпълняваме механично набор от обреди. Да се задълбочим във вярата, да не бъдем само номинални, формални християни, да четем и вникваме в Священото Писание, да търсим смисъла в символите на църковния живот. Да отворим сърцата си за истинско посрещане на Бога и изповядване на вярата с дух и истина.

Божието благословение да е с всички вас – за вразумление, просветление и облагодатяване.

Честит празник на всички!

Честито на всички именици!

Амин!

2021 г.